

„Efter at Lovforslaget om midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78 i Dag har modtaget Kongelig Stadsfestelse, har det behaget Hans Majestæt Kongen at meddele sit Samtykke til, at indeværende Rigsdagssamling fortsættes ubover den 31te Marts d. N., hvilket jeg ikke undlader herved at meddele Hr. Formanden.

Consellpræsidiets, den 31te Marts 1877.
Estrup.“

Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget Underretning om, at Folkethinget i Dagsmødet har vedtaget Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 i Overensstemmelse med Fællesudvalgets Mindretals Forslag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

(Lovforslaget, som vedtaget ved eneste Behandling i Landsthinget, findes i Tillæg C. Sp. 827 ff.; som vedtaget ved eneste Behandling i Folkethinget sammeleeds Sp. 657 ff.; Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger i Tillæg B. Sp. 1241 ff.; eneste Behandling i Landsthinget i Tidender Sp. 990 ff.; eneste Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 3653 ff.)

Formanden: Med Hensyn til Sagens Opførelse paa Dagsordenen bemærker jeg ifkun, at da Fællesudvalgets Betænkning, saaledes som det forud var mig bekendt vilde ske, var færdig til Umdeling og blev ombidt i Onsdags Aftes, kunde i Overensstemmelse med Forretningsordenen Sagen foretages her i Dag. Da jeg nu ansaa det for rettest, at der ingen Afsettelse fandt Sted med Hensyn til Sagens Foretagelse, med andre Ord, at ingen Tid gik til Spilde, ansatte jeg Foretagelsen til i Dag og naturligtvis til vor sædvanlige Mødetid, som jeg ingen Anledning havde til at fravige. — Der foreligger, som ærede Medlemmer ville vide, i Fællesudvalgets Betænkning Indstillinger fra et Flertal og et Mindretal, der selvfølgelig referere sig til begge de Affattelser af Lovforslaget, som foreligger fra de foregaaende fjerde Behandlinger i Thingene. Jeg sætter saavel Flertallets som Mindretallets Indstillinger, overhoved Alt, under Forhandling, og naar vi komme til Afstemning, stemmes der først over Mindretallets Indstilling som den, der fjerner sig længst fra den Affattelse, som Lovforslaget ved Landsthingets forudgaaende fjerde Behandling fik; eventuelt gaa vi til Afstemning over Flertallets Indstilling, og endelig stemmes

der over Fastholdelsen af Lovforslaget i den Skikkelse, dette da maatte have faaet. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Bloug): Jeg skal have den Ære som Fællesudvalgets Ordfører at forelægge Udbyttet af dets Arbejde for det høje Thing. Desværre vil Thinget jo have set, hvad den høitæredede Formand ogsaa allerede har nævnt, at Udvalget ikke har kunnet blive enigt, men har delt sig i et Flertal, der omfatter tolv af Landsthingets og fire af Folkethingets Delegerede, og et Mindretal, der omfatter elleve af Folkethingets og tre af Landsthingets Delegerede. Om Aarsagen til dette sørgelige Resultat, at i sex fulde Maaneders Samværen Rigsdagens to Afdelinger ikke engang have kunnet blive enige om en Finantslov, turde maafte den af os og navnlig af Flertallet afgivne Betænkning i al sin Korthed indeholde fornøden Oplysning, men jeg skal dog tillade mig at supplere den med et ganske kort historisk Tilbageblik paa de sidste Aar af vor parlamentariske Historie. Det høje Thing vil erindre, at, efterat Valgene af 1872 havde samlet det Flertal i Folkethinget, som endnu væsentlig er det samme, kun noget forstærket, fremkom der i Marts 1873 fra dette Flertal en Adresse til Hans Majestæt Kongen, hvori det var udtalt, at Oplyselsen af det konstitutionelle Monarkis nødvendige Krav krævede, at Regjeringen var i Overensstemmelse med det af den almindelige Valgret udgaaede Thing. Denne Adresses Sandhed kunde Landsthinget paa ingen Maade erkende, og det udtalte derfor i en Modadresse af 3die April 1873, at det var en Betingelse for Samsindets rolige fremskridende Udvikling, at det ene Thing ikke gjorde Krav paa, at Regjeringen ubelukkende søgte sin Støtte hos dets Flertal, og at en frugtbringende Samvirken mellem Regjering og Rigsdag var umulig, naar Flertallet i et enkelt af Thingene vilde tilegne sig afgjørende Indflydelse paa Ministeriets Sammensætning. Det var imidlertid saa langt fra, at Folkethingets Flertal tog sin Paastand tilbage for Landsthingets Modstand, at det tværtimod under 17de Oktober f. N. forsøgte at sætte sin Paastand igennem ved efter en dærom affattet Udenrigsbeslutning med 53 Stemmer mod 45 at negte at forhandle Finantsloven. Men heller ikke dette førte til Maalet. Folkethinget blev opløst, og da det kom sammen igjen, fandt man sig ikke foranlediget til at gjentage „Experimentet“, men nøiedes med, hvad der formentlig rettere burde være gaaet forud, i en meget spagfærdig Adresse af 17de December 1873 at gjøre Hans Majestæt Kongen opmærksom paa, at det var ønskeligt at tilveiebringe Betingelserne for en mere frugtbar Samvirken mellem Regjeringen og Thingene, hvilken Adresse blev vedtagen med 59 Stemmer mod 32. Denne Adresse førte heller ikke til Maalet. Regjeringen blev siddende